# CLAVIS APOCALYPTICA

EX

INNATIS ET INSITIS VISIONVM CHARACTERIBVS ERVTA ET DEMONSTRATA.

Ad eorum uſum quibus Deus amorem ſtudiúmq; indiderit Prophetiam illam admirandam cognoſcendi ſcrutandique.

APOCAL. I. 3.

*Beatus qui legit* (.i. interpretatur) *& qui audiunt* (interpretantem) *verba Prophetiæ hujus, & obſervant ea quæ in ea ſcripta ſunt: Tempus enim* (cùm hoc fieri incipiet) *propè eſt.*

Confer DAN. Cap. 12. Ver. 4. 9. 10. &c.

CANTABRIGIÆ,
Impenſis Authoris, in gratiam Amicorum
ANNO MDCXXVII.

# CLAVIS APOCALYPTICA SEU Vaticiniorum Apocalypticorum SYNCHRONISMVS & ORDO

ſecundum res gerendas, nullius interpretationis Hypotheſi, aut eventûs rerum præjudicio innixus; ſed ex ipſis Viſionum characteribus à Spiritu S. deditâ operâ inſertis firmiter demonſtratus, juxtáque luculento Schemate ad intuendum propoſitus: ut ſit tanquam Theſeium filum in ſacro hoc Labyrintho verſaturis, & Lydius lapis ad veram interpretationem indagandam, & alienam redarguendam.

## *PRÆNOSCENDA.*

1. SYNCHRONISMVM Vaticiniorum voco Rerum in iiſdem deſignatarum in idem tempus concurſum; quaſi contemporationem dixeris & coætaneitatem: Prophetiæ ſiquidem de rebus contemporaneis *συγχρονίζουσι*.

2. Ordo Sigillorum & in iſtis Tubarum certus eſt & indubitatus, is nimirum quem numerus cuiq; aſcriptus indigitat, I. II. III. IIII. V. VI. VII. Reliquis igitur Vaticiniis primùm inter ſe, deinde cum Sigillis per Synchroniſmum comparatis, elucebit ordo totius Apocalypſeos: id quod nunc oſtendere *σὺν Θεῷ* aggredimur.

Tu *qui Throno inſides*, Tuq; *Agne Stirps Davidis*, qui *ſolus dignus eras Librum hunc accipere & aperire*; aperi oculos ſervi tui, manum ei mentémq; dirige, ut in hiſce Myſteriis tuis aliquid cernat promátq; ad Nominis tui gloriam & Eccleſiæ emolumentum.

# PARS PRIMA.

## SYNCHRONISMUS I.

Mulieris in Eremo agentis,
Beſtiæ Septicipitis inſtauratæ,
Atrii cum Civitate S. calcati à Gentibus,
Teſtium intereà prophetantium in ſacco.

Hic ordior; primúſq; mihi Synchroniſmus erit nobilis iſtius quaternionis Vaticiniorum æqualibus Temporum intervallis inſignium; 1. Mulieris in Eremo agentis per Tempus, Tempora, & dimidium, ſeu, ut ibidem explicatiùs dicitur, Dies 1260. 2. Beſtiæ Septicipitis inſtauratæ rerúmq; potituræ Menſibus XLII. 3. Atrii exterioris cum Civitate Sanctâ totidem Menſibus calcati à Gentibus. Denique, Teſtium in ſacco prophetantium Dies 1260.

Hujus Synchroniſmi veritas ferè in confeſſo eſt, & tum aſtrui poſſe videtur, tum verò ſolet ex ipſa Æqualitate Intervallorum: Nam *Tempus, Tempora, & Dimidium temporis*, .i. tres anni cum ſemiſſe (ut patet ex collatione ver. 6. & 14. Cap. 12.) efficiunt Menſes XLII; Menſes XLII Dies 1260.

Sed quoniam neceſſarium non eſt (utcunque in Viſionibus eodem tempore oblatis perquàm veriſimile) ut Tempora æqualia ſint etiam *σύγχρονα*, cùm æqualitas non prohibeat, quin alia aliis priora, alia poſteriora eſſe poſſint: ideò Character iſte æqualitatis intervallorum non erit præfracto cogendo idoneus. Proinde Characteres mihi aliunde accerſam ex quibus demonſtratione clarâ & invictâ rem ſic conficio.

*Beſtia*

*Beſtiæ & Mulieris.*

Tempora Beſtię & Mulieris Eremiticæ ab uno eodémq; rerum termino egrediuntur, nimirum à *Dracone ruſo* devicto, & in terram deturbato: ergò, æqualia cùm ſint, toto intervallo concurriſſe, & ſimul tandem curriculum ſuum abſolviſſe neceſſe eſt.

Ab eodem autem principio ſeu termino utriuſque tempora inchoari patet ex Cap. 12. Siquidem à dejectione Draconis per Michaelem, interim dum *Mulier à facie ejus evadit in Eremum*, ver. 6. & 14; *iratus Draco* quòd ipſam eò jam ingredientem obruere incaſſum tentâſſet (verſibus 15, 16, 17.) *abiit ut gereret bellum cum reliquis ex ſemine ejus* (iis nimirum quos in Eremo paritura erat, v. 17.) *ſtánſque* * *ſuper arenam Maris*, v. 18. *Beſtia Septicipiti indè aſcendenti* (Cap. 13. 1.) *tradit virtutem ſuam, & thronum ſuum, & poteſtatem magnam*; ibid. ver. 2.

* Nam procul dubio legendum cum Latinis omnibus, Græco Aldi Anno 1518, & Syro interprete (qui ex Græco vertit) *Et ſtetit*, non ut hodie habent exemplaria Græca, *Et ſteti*.

*Beſtia & Prophetia Teſtium.*

Tempora Beſtiæ & Prophetiæ Teſtium, perinde æqualia, ſimul finiuntur ad exitum ſextæ Tubæ: ergò ſimul quoque incepiſſe, ac per totum intervallum contemporâſſe manifeſtum eſt.

Iam quòd ſimul cum ſextæ Tubæ exitu finiantur tempora, tum Beſtiæ, tum Teſtium Dei in ſacco & cilicio prophetantium, id verò liquet ex Cap. 11, ubi Teſtes, cùm lugubrem iſtam prophetiam ſuam jam-jam finituri eſſent, (ver. 7. id enim eſt ὅταν τελέσωσι) à *Beſtia, quæ ex Abyſſo* (ſeu Mari) *aſcenderat, vincuntur & occiduntur*; ſed iiſdem *illis poſt tres dies & dimidium ad vitam denuo ſuſcitatis*, (v. 11.) *Beſtia* ad caſum tam improviſum *conſternata*, (ibid.) *Urbe eadémque hora ingenti terræmotu concuſſâ*, ruinam agit, (ver. 13.) Tunc ſcilicet temporis quando *Væ ſecundum abiiſſe* dicitur, (v. 14.) hoc eſt, Tubam ſextam eodem illo, quo iſthæc de Teſtibus deq; Beſtia acciderunt, tempore periodum ſuam compleviſſe; Tubâque ſeptimâ

de

de cætero clangente, *Fiunt Regna mundi Domini noſtri & Chriſti ejus*, ver. 15.

### *Teſtium & Atrii unà cum Civitate Sanctâ à Gentibus occupati.*

Tempora Teſtium & Atrii cum Civitate Sancta occupati à Gentibus contemporare liquet tum ex mente textûs (cap. 11. v. 2. 3.) tum ex Ira Gentium jam exturbatarum, ineunte Tubâ ſeptimâ, id eſt, à fine ſextæ, quando Teſtium quoque dies exierunt, ut jam oſtenſum eſt. Nam non aliæ ſunt Gentes quæ (ver. 18.) ad ſeptimæ Tubæ clangorem *irâ inflammari* dicuntur, quàm quæ hactenus totis XLII menſibus Atrium Templi exterius cum Civitate Sanctâ conculcâſſent, quæque nunc ideo ab Ira Dei perdendæ veniunt. Et hic quidem Synchroniſmus à nemine, quod ſciam aut meminerim, in dubium vocari ſolet.

### *Teſtium, Atrii, Beſtiæ, Mulieris.*

Si Atrii Vrbiſque Sanctæ Conculcatio contemporaverit Prophetiæ Teſtium, contemporabit quoque Beſtiæ cui Teſtes contemporaverant; ideóque etiam Mulieri Eremiticæ cui contemporavit Beſtia. Ità Mulier Eremitica, Dominium Beſtiæ, Calcatio Civitatis Sanctæ, & Prophetia Teſtium, ſingula ſingulis συγχρονίζουσι.

## Synchronismus II.

Cap. 13. Beſtiæ Bicornis (qui & Pſeudopropheta) cum Beſtia Septicipite (quæ & Imago Beſtiæ dicitur)

Beſtia enim Bicornis Conditor eſt, ſeu Inſtaurator Beſtiæ illius Septicipitis decem cornua diadematis redimitæ; quam ſcilicet poſt lethalem plagam ad priſtini cujuſdam ſtatus Imaginem, magno cum Sanctorum malo,

redintegravit, & verò rerum totis menſibus XLII potituram (cap.13.ver.3.5.12.14.15.) Quo facto, *ipſe in conſpectu ipſius omnem ejus poteſtatem exercet, edit quoque, (ſeu facit) ſigna magna in conſpectu ejus*, (ver.12.13. & cap.19.ver.20.) Tandem verò eadem hæc Beſtia bicornis (quam aliàs Pſeudoprophetam Ioannes vocat) unà cum Beſtia illa altera, *in cujus conſpectu ediderat ſigna* tanquam Comites individui *apprehenduntur, & vivi conjecti ſunt ambo in ſtagnum ignis ardens ſulphure*, cap. 19. ver.20. Cùm ergò Beſtia Decemcornupeta (fas enim mihi ſit Beſtiam illam Septicipitem redintegratam ſic evidentiæ causâ appellare) & Bicornis Pſeudopropheta à ſe invicem neque ortu ſuo neque interitu ſeparentur; quinetiam altera alterius poteſtatem ἐνώπιον αὐτοῦ, hoc eſt, in præſentia ipſius adminiſtret: quis non videt illas omni ævo ſuo neceſſariò contemporare?

*Appendix de alternatione nominum Beſtiæ & Pſeudoprophetæ; item Beſtiæ & Imaginis Beſtiæ.*

De utraque enim monebat Titulus Synchroniſmi: & primò eandem eſſe Beſtiam bicornem, atque Pſeudoprophetam, ex vetuſtiſſimis Apocalypſeos interpretibus obſervavit Iræneus, id quod ex collatione ver. 13. 14. 15. 16. cap.13. cum verſu 20. capitis 19. adeò clarum eſt & manifeſtum, ut ulteriori confirmatione non egeat.

Sed quod porrò præfert Titulus, Beſtiam Septicipitem ſeu Decacornem nomine Imaginis Beſtiæ aliàs ſignari ſolitam, id minùs liquidum eſt, & de quo Lectori non nimis forſan attento nihil ſuboleret. Illud tamen ità eſſe, haud temerè mihi obſervâſſe videor; ac proinde, ubicunq; occurrit Beſtia cum Pſeudopropheta (id quod ter factum reperio) ibi Beſtiæ cognomento non aliam quàm Decemcornupetam Beſtiam intelligi; cùm per Pſeudoprophetam, Bicornem deſignari ſatis liqueat. Contrà, ubi cum Beſtia Imaginem Beſtiæ componi videas (ut cap. 14. ver.

9.11. cap. 15. ver. 2. cap. 16. 2. cap. 19. 20. & cap. 20. 4.) iſtic per Beſtiam, Pſeudoprophetam intelligendum eſſe, per Imaginem verò ejus Beſtiam Decemcornupetam, ſeu Septicipitem reſtitutam: Hæc enim, cùm Pſeudopropheta m Inſtauratorem ſuum agnoſcat, ſeque totam arbitrio ejus tanquam ſupremi Domini regendam permittat (cap. 13. ver. 12. 14. 15.) non immeritò Imago ejus dicitur, non quidem cujus ſimilitudinem gerit, genitivo paſſivè ſumpto (eo namque reſpectu alius Imago eſt, Draconis fortè Septicipitis, aut ſtatûs in quo viguit ante plagam, juxta cujus ideam ſcilicet de integro Deum blaſphemat, bellúmque gerit adverſus Sanctos) ſed Imago, cujus Bicornis iſte Draconiloquus & reſtituendę author fuit, próq; peculio ſuo vendicat, Genitivo nempe Agentem & Poſſeſſorem denotante; quemadmodum in iiſdem illis locis Character Beſtiæ non eſt qui ipſi Beſtię imprimitur, ſed quo Beſtia eadem illa cultores ſuos inurit.

Et quidem rem itâ ſe habere, ut dixi, de Imagine Beſtiæ, argumento eſt primò, quod cap. 13. ver. 15. dicitur, illam ipſam Imaginem Beſtiæ quam ibi animavit Pſeudopropheta *facere ut quicunque non adorârint Imaginem Beſtiæ occidantur*; imò alibi (ut Beſtiam agnoſcas) adorandi verbo ferè ſemper ſubjicitur, tanquam aliquid in quod adoratio competat. Cùm igitur duas tantùm, non plures delineet Apocalypſis Beſtias, hæc tam improba cum non diſpari ſive jubendi ſive cogendi poteſtate Majeſtas non poteſt non earum alterutri convenire. Porrò ubi Beſtia ſimul adeſt cum Pſeudopropheta, Imago Beſtiæ non comparet, quaſi nimirum tunc vicem ejus ſuppleret Appellatio Beſtiæ. Deniq; ejuſdem illius eſſe dicitur Imago Beſtiæ, cujus eſt Nomen Numerúſq;, c. 15. v. 2. At verò Nomen & Numerus non alterius Beſtiæ dici videntur, cap. 13, quàm Bicornis: ejuſdem igitur (utpute Architecti & Domini) Imaginem quoq; dici, par eſt. Sed Imago hæc ſive ſit, ſive non ſit Beſtia illa Decemcornupeta, inſtituto

noſtro nihil officit quidquam; huic enim Hypotheſi non innititur Synchroniſmus Beſtiarum.

## Synchronismus IIII.

### Meretricis magnæ ſeu Babylonis myſticæ cum Beſtia eadem illa Septicipite Decemcornupeta.

1 TEmpus Beſtiæ eſt Tempus Deſerti (Synch. 1. §. 1.) Meretrix autem à Ioanne conſpicitur in Deſerto, cap. 17. ver. 3. 4. Sed hic character non multum cogit.

2. Beſtia Septiceps portat Meretricem, ſeu mavis Mœchatricem, & Meretrix inſidet Beſtiæ: ergò ambæ ſunt unius ejuſdémq; temporis, ver. 3. 7.

3. Decem cornua Beſtiæ (quibus ſcilicet (*N. B.*) ſupremum ejus noviſſimúmq; Caput frondeſcit, cujúſque ſolius ſub vicibus (quibus utique à lethali plaga revixit,) reliquorum Capitum vicibus jam antea peractis, Meretrix Beſtiam agit, Beſtiáque Meretricem bajulat:) hæc, inquam, *Decem Cornua ſunt Decem Reges qui authoritatem ſuam ut Reges ad unam horam accipient cum Beſtia*, reſtitutâ illâ videlicet, Mœchatricem bajulante, jámque Decemcornupetâ, hoc eſt ultimi Capitis vices exercente. Hi expleto tempore quo *autoritatem ſuam erant tradituri Beſtiæ* (v. 13. 17.) id eſt, quando jam diſſolvenda venerat Compago *Beſtiæ* *Meretricem odio proſequuntur, deſertam illam reddunt & nudam* tandémq; *exurunt igne*, (ver. 16.) Ità igitur Beſtia quæ in Statu decacorni (quo ſolo eam Ioannes prophetice contemplatur) cum Meretrice, hoc eſt, Mœchatrice primùm cœperat, Meretrici quoq; non erit ſuperſtes neq illi Meretrix: ergò, Meretrix & Beſtia illa univerſe & ad amuſſim συγχρονίζουσι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Synchro

## Synchroniſmus IIII.

Centum & quadraginta mille Virginum, c.14.
Cum Meretrice Babylonica & Beſtia.

1 PRimò enim Virgines dicuntur, atque ab eo laudantur, quod Meretriciis complexibus ſeſe non coinquinâſſent, (Cap.14. verſ.4.) Incidunt ergò in meretricia tempora Mœchæ Babylonicæ, *quacum fornicabantur Reges & Incolæ Terræ*, Cap.17.2. cap.18.3.

2. Ex Choro hoc Virgineo prodeunt, qui ruinam Babylonis denunciant (ver.8. ejuſdem cap.14.) quiſque abſterrent homines ab omni communione Beſtiæ, Imaginis, Characteriſq; ipſius: Ergò, Cœtus iſte Virgineus contemporat Babyloni & Beſtiæ.

3. Hi denique ſunt *vocati iſti, electi & fideles* Agni ſtipatores (verſ.4.cap.dict.) quibus comitatus (cap.17. ver.14.) bellum gerit cum Regibus ſeu Cornubus Beſtiæ Babylonicæ; quique ejus auſpiciis (utpote Regis Regum & Domini Dominantium) victoriam tandem reportabunt, (ibid.) Illa enim de *Domino Dominantium & Rege Regum*, per Parentheſin cenſeo legenda, ubi dicit Angelus, *Hi cum Agno pugnabunt, & Agnus vincet eos (quoniam Dominus Dominorum eſt, & Rex Regum) & qui cum eo ſunt Vocati, & Electi, & Fideles*; hoc eſt, Agnus & qui cum eo ſunt Vocati, Electi, & Fideles vincent decem Reges Babylonicos.

## V

## Conſectarium
De generali omnium hactenus memoratorum
*SYNCHRONISMO.*

ITà Mulieri Eremiticæ, Conculcationi Vrbis ſanctæ, & Teſtibus interea ſacco amictis contemporavit Beſtia

Septiceps (*Synch. I.*) Beſtiæ Septicipiti Beſtia bicornis (*Synch. II.*) Vtrique Meretrix, (*Synch. III.*) Meretrici & Beſtiæ Virgineus Agni Cœtus, (*Synch. IIII.*) Ergò omnia omnibus συγχρονίζουσι.

## Synchronismus VI.

### Atrii Interioris calamo Dei menſurabilis, & Prælii Draconis Septicipitis cum Michaele de Puerperio.

SVnt enim proxima Antecedentia contemporaneorum: Hic autem Puerperium Mulieris, & Draconis cum Michaele dimicationem, ut eâdem Viſione exhibitas eodémq; ſpectantes figuras in unum contulit Titulus; quas iiſdémq. Temporis cancellis definiri docet idem utriq; conſtitutus terminus Fuga Mulieris in Eremum, quæ utriuſq; rem geſtam proximè excepiſſe dicitur. Nam Mulier, ſimul ac peperit, *fugit in Eremum ibi alenda dies* 1260. cap.12.v.6. Et Dracone deturbato, *fugit Mulier in Eremum ibi alenda à facie Serpentis,* ſeu Draconis, *per tempus tempora, & dimidium temporis.*

Porro idem illud Duellum ſeu Prælium quo Michael Draconem devicit proximè anteceſſit Beſtiam Septicipitem illam Redivivam; nam Draco ſtatim ut deturbatus eſt in Terram, *Stans ſuper arenam maris Beſtiæ inde emergenti de cætero tradit* vices ſuas .i. *virtutem ſuam, thronum ſuum & poteſtatem magnam; &* (ut cum *Irenæo habet Editio Complut.) *Vnum ex capitibus ſuis quaſi occiſum ad mortem; cujus curatâ plagâ Beſtiam admirans ſequuta eſt univerſa terra,* cap.13. ver.1.2.3.

* Lib.5.cap.18.al.21. & huic quoq; lectioni aſtipulatur textus apud Andream Cæſarienſem in Codice Auguſtano; nec non Syrus Interpres qui nuper editus eſt. Imò apud Latinos Primaſius, illud (*vidi*) non legit, quamvis perinde accipit addendo verbum (*fuerit*) eò quòd Latinè *Vnum ex capitibus &c.* de caſu ambiguum ſit, non item Græcè.

Similiter Atrium illud interius, ſeu primum (cujus ambitu nimirum continebatur Sanctuarium & Altare) ratione ſtructuræ Templi proximè anteceſſit Atrium exterius ſeu Iſraelis, quod unà cum ſancta Civitate à Gentibus occupatum *foras ejici* jubetur, menſuræ divinæ prorſus ineptum, cap. 11. v. 1. 2. At tria hæc, Mulier in Eremo, Beſtia Septiceps, & Atrii exterioris cum Vrbe ſancta à Gentibus occupatorum Conculcatio, contemporanea ſunt ex primo Synchroniſmo; ergò, Atrii interioris menſurati Tempora, & Puerperium Mulieris cum Draconis & Michaelis prælio ſunt proxima antecedentia contemporaneorum, & conſequenter ipſa quoque ſibi invicem non poſſunt non contemporare, ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Et dato quidem anteceſſu Atrii interioris ad Atrium exterius & Civitatem ſanctam, Demonſtratio hęc, ſalvo Synchroniſmo primo de contemporaneis *Beſtiæ* & exterioris Atrii Menſibus, convelli nequit; quin neceſſarium fuerit, ut aut utriuſq; tam Atrii menſurati, quam Draconis de Puerperio dimicantis tempora, ſiquidem æqualia ſint, *juſtè* & examuſſim concurrant; aut ſi inæqualia, ut ſaltem exitûs ſui terminum communem ſortiantur, utque alterutrius Tempora longiora alterius brevius intervallum prorſus exhauriant.

Quòd verò, ut in fine, ſic etiam initio concurrant, ac proinde in totum contemporent, illa ratio confirmabit: Quòd, ſicut Muliere Puerperâ cui Draco parturienti inſidiatus eſt, & qua de cum Michaele pugnaverat, antiquius nil habet Apocalypſis, quódve altiùs originem ducat, (id quod tum ex re ipſa quæ partus eſt, tum ex hactenus firmatis & porro firmandis patebit Synchroniſmis, quibus hæc de Puerperio & Dracone Viſio neceſſario provehitur ad Caput & originem Periodi Apocalypticæ;) ità quæ dicuntur de Interiori Atrio cum Templo & Altari menſurandis, exordium ſunt Prophetiæ repetitæ, quæ nempe (ut mox pluribus oſtendetur) ab origine & quaſi ab ovo rele-

git tempora Prophetię Sigillorum, quorum initium ab ipſa intervalli Apocalyptici Epochâ accerſi nemo dubitaverit. Si igitur Viſio de Mulieris Puerperio cum Dracone dimicante (quæ ipſa pars eſt Prophetiæ hujus repetitæ) ad ipſum Caput temporis Apocalyptici aſcendat; quidni multò magis ejuſdem Prophetiæ Exordium eo aſcendere putaretur? At Atrii exterioris Menſes eò aſcendere nequeunt, ut qui jam toti *Beſtiæ* Septicipiti contemporaverint: Ergò interioris Atrii τῦ Ἐυμέτρυ Tempora, exterioris τῦ Ἀευμμέτρυ Menſes non ſolùm antecedere, ſed ab origine Prophetiæ repetitæ unà cum Viſione de Puerperio & Dracone duci debere, mihi quidem liquidiſſimum eſt.

## Synchronismus VII.

### Septem Phialarum & Beſtiæ Babyloniſq; ad occaſum vergentium.

EFfuſio Phialarum affert ruinam & interitum *Beſtiæ*, ut ex textu ipſo manifeſtum eſt. Canunt enim Victores *Beſtiæ* canticum Moſis ἐπινίκιον, cap. 15. v. 2, 3. Atq; porrò ſpeciatim patet de Phiala prima (cap. 16. v. 2.) quæ ulceris plagam immittit *in homines habentes characterem Beſtiæ & eos qui adorabant Imaginem ejus:* De quinta (v. 10.) quæ effunditur *ſuper thronum Beſtiæ, & Regnum ejus reddit tenebroſum:* Itémq; de ultimâ quâ effuſâ Babylon funditus exciditur, v. 19. Ergò Effuſio Phialarum contemporat *Beſtiæ* & *Babyloni* finientibus.

PARS

# *PARS ALTERA.*

PEregi partem primam ſeptem Synchroniſmis; ſequitur pars altera Sigillaris, in qua omnium hactenus dictorum, & ſi qua præterea ſunt, Vaticiniorum connexionem cum Sigillis, aliis totidem Synchroniſmis demonſtrabo: unde perſpicuum evadet, (res obſervatione digniſſima, & non parum interpretaturo momenti, ni fallor, allatura) Apocalypſin totam inde à Capite quarto (nam de ſeptem Eccleſiis jam nihil interpono) in duas diſpertiri Prophetias principales, quarum utraque ab eadem Epocha & quaſi carceribus egreditur, deſinitq; in eandem metam. Prima eſt Sigillorum, in iiſque Tubarum; nam Sigillum ſeptimum Tubarum eſt Sigillum. Altera eſt τȣ̃ βιβλιδαρίȣ, ſeu *Libri Aperti*, quæ ab eodem exorſa Temporis Apocalyptici principio, prioris, quæ Sigillorum eſt, Prophetię Tempora relegit à verſu 8 capitis 10, ad finem libri: Háncq; Prophetiæ repetitionem indicari Tranſitione iſtâ ver. 11. cap. ejuſdem, ubi Ioanni ait Angelus, *Oportet te iterum* (πάλιν) *prophetare populis, & gentibus, & linguis, & regibus multis.* Porro illud quoque, Lector, animadverſione tuâ fortaſſe non erit indignum; ad utriuſque iſtarum, perinde atque primę omnium Viſionis de ſeptem Eccleſiis, quaſi trium integrarum Prophetiarum, initia ſingula *Voce tanquam Tubæ de Cœlo cum Ioanne loquentis* proclamari: quaſi hoc indice diſtinguere voluiſſet Spiritus ſanctus à reliquis Vaticiniis harum principalium partibus, in quibus nihil tale fieri videbis.

Sunt autem hæc de quibus moneo Prophetiarum initia, Viſionis quidem ſeptem Eccleſiarum, cap. 1. 10. his verbis; *Fui autem Spiritu correptus die Dominico, & audivi à tergo vocem magnam tanquam tubæ dicentis, &c.* Prophetiæ autem Sigillorum cap. 4. v. 1. hujuſmodi; *Et vox prima quam*

*audiveram tanquam Tubæ loquentis mecum, dicebat, &c.* Denique Prophetiæ *Bibliaridio*, cap. 10. ver. 8. *Et vox quam audieram è Cœlo* (ſcilicet tanquam Tubæ loquentis) *rurſus loquebatur mecum, & dixit, &c.* Hactenus Præloquium fuit, neque id ut ſpero à re quam agimus alienum: ſequuntur jam Synchroniſmi.

## I
# CARDO SYNCHRONISMORUM SEU

## SYNCHRONISMUS
### Sigilli ſeptimi, quod ad priores ſex Tubas, cum Beſtia Septicipite, Bicorni, cæteriſque contemporantibus.

*Primò enim Initium Beſtiæ contemporat cum Initio Sigilli Septimi, quod eſt Tubarum.*

QUia Cœtus ille Virginalis CXLIIII M Obſignatorum indidem initium ſumit, nimirum à fine Sigilli ſexti: Proinde cùm Cœtus Virginalis & Beſtia jam ad amuſſim contemporaverint, ut demonſtratum eſt *Part. I. Synch.* 4. ſequitur Beſtiam cum ſuis contemporaneis indidem quoque exordiri. Eſſe verò finem & exitum Sigilli ſexti initium ſeptimi, extra omnem dubitationem eſt, cùm Sigillorum ad invicem ſeries interrumpi nec poſſit, nec debeat. Sed & à fine ejuſdem Sigilli ſexti, unde init ſeptimum, inſtitui quoq; Virginalem illum obſignatorum Cœtum, atq; ità ſimul inire cum Sigillo Tubarum, liquet ex c. 7. ubi Obſignatio iſta ſexto Sigillo quàm proximè ſubjicitur. Nam primis ſex Sigillis ibidem tranſactis, cùm ſeptimum, quod eſt Tubarum, jam erat aperiendum, Electis Dei ſervis Signaculo proſpicitur, ne graſſantibus in Orbe Tubarum calamitatibus extinguerentur: Quibus deinceps quoq; eti-

amnum cavetur ad quintæ Tubæ clangorem, cap.9. ver.4. Proinde manifeſtum eſt Sigillo ſexto perinde Cœtum Obſignatorum continuari, atque ipſum Sigillum ſeptimum.

Atque ità mirabili conſilio (ſic ſentio) Spiritus ſanctus nobis per hujus Obſignationis Characterem proſpexit de Connexione ineuntis *B*eſtię cum initio Sigilli ſeptimi, quod eſt ſeptem Tubarum; cùm alia ratio nulla reddi poſſit, cur, hac Viſione Obſignatorum cap. 7. interpoſitâ, turbaretur alioquin non interrumpenda Sigillorum Series.

*Secundò, Finis Beſtiæ contemporat cum exitu Tubæ ſextæ.*

Hoc ſuprà demonſtratum eſt, *Synch.*1. § 2. *Part.*1. ubi ex capite undecimo oſtenditur, eodem illo tempore quo Teſtes poſt triduanam mortem ad vitam ſuſcitati Prophetiæ ſuæ Dies abſolviſſent; *ſtatimq; eadémq; hora, ingenti rerum motu*, Beſtiæ truculenti illorum hoſtis, ſimul & Vrbis internecinum Fatum ingrueret: ut ſciremus ubi intervalli Sigillorum & Tubarum hoc acciderit, continuò ſubjunxiſſe Spiritum, *Væ ſecundum*, (hoc eſt Tubam ſextam) *jam tum abiiſſe, & Væ tertium* (Tubam ſcilicet ſeptimam) *venturam citò*. Quem ego Characterem, alterum magni hujus Synchroniſmi indicem, non alio certè fine in medio narrationis Propheticæ curſu inſertam credo, quàm ut eſſet univerſalis hujus τοῦ Βιβλαριδίου & Sigillorum connexionis Cardo & Fundamentum. Proinde quoque (nollem enim id Lectorem fugiat) ſciendum, unà hac capitis undecimi Viſione,* (Prophetiæ utpote repetitæ primâ) Spiritum ſapientiſſimum totum Sigillaris prophetiæ Intervallum, ceu tramâ ſtamen, percurrere voluiſſe: quò nimirum huic per characteres quoque ſuos connexis, quæ deinceps ſunt, Vaticiniis, totum Repetitæ Prophetiæ Syſtema cum Sigillis dextrè componi poſſet.

* Quam idcircò in Schemate, modò commodè fieri poſſit, rubricatis literis diſcriminatam cernes, ut tota ſimul in oculos incurrat.

Porrò, ne illud fortè cuiquam ſcrupulum injiciat, quòd ea quæ in textu referuntur, de Beſtiæ conſternatione, de

Terræ-

Terræmotu, de Cæde hominum in caſu Vrbis, minimè videntur de omnimoda *Beſtiæ* abolitione intelligi debere: Aio, neque hoc ad eum de quo egimus Synchroniſmum poſtulari, ſed ut accipiatur ſaltem de finiendo tunc temporis Menſium iſtorum XLII intervallo, *quo data erat Beſtia poteſtas agendi, & bellum cum Sanctis gerendi, eóſque vincendi,* (cap. 13. v. 5. 7.) & id quidem neceſſariò indè colligitur, non ſolùm quia ad exitum ſextæ Tubæ, unà cum diebus Teſtium contemporaneis, exeant quoque neceſſe eſt contemporanei Menſes *Beſtiæ*: ſed etiam quia indidem quoq; conſtat, *Beſtiæ* Sanctos deinceps obnoxios non eſſe, ſed Sanctis *Beſtiam*; cùm non jam Sanctos pro more ſuo terrefaciat Beſtia, ſed terreatur ipſa; eoſdem non vincat, ſed vincatur ipſa. Sin quid adhuc ſupererit *Beſtię*, id non ità multò pòſt, Tubâ ſeptimâ ineunte delendum & abolendũ penitus; *Factis Regnis hujus Mundi Domini noſtri & Chriſti ejus.*

Atq; ità Synchroniſmo hoc cardinali bene conſtituto, reliquos indè Synchroniſmos facilè deduci & cum Sigillis colligari poſſe ex ſequentibus manifeſtum erit.

## SYNCHRONISMVS II.

### Contemporantium Atrii Interioris & Prælii Draconis & Michaelis de Puerperio cum Sex primis Sigillis.

QVia ſunt proxima antecedanea Contèmporantium ſuccedaneorum: Nam ſex prima Sigilla proxima ſunt antecedanea ſeptimi. Atrium Interius & dimicatio Michaelis cum Dracone proxima ſunt antecedanea *Beſtiæ* & Cœtûs CXLIIII M obſignatorum. Iam verò Sigillum ſeptimum, ſeu (quod perinde eſt) ſex primæ Tubæ, Cœtus Obſignatorum & *Beſtia* ſunt contemporanea, ut oſtenſum eſt priori Synchroniſmo.

## SYNCHRONISMUS III.
Phialarum cum
Tuba ſexta.

SEptem Phialæ iræ noviſſimæ, cùm totidem ſint Ruinę & Occaſûs *Beſtiæ* gradus (*Synch.* 7. *Par.* I.) proinde neceſſariò ineundę ſunt ab Initio ruentis & occidentis *Beſtię*. *Beſtiæ* autem Regnum, ſextâ Tubâ adhuc clangente, adeò labefactari cœpit, atque eò demum proceſſerat Ruinæ, ut ad ejuſdem illius Tubæ exitum, finiretur *poteſtas illa XLII Menſium, quibus ipſi datum fuit dominari, & Sanctos vincere* (*Synch.* I. hujus) Atqui eò Ruinæ & fatalium calamitatum priùs delabi *Beſtia* non potuit, quàm quinta ſaltem Phiala effunderetur. Nam tum demum Sedem ejus concutiendam, & Regnum *tenebroſum* redditum iri, apparet cap. 16. v. 10. Ergò quinque ad minimum Phialarum effunduntur ante deſitum ſextæ Tubæ clangorem; credo quòd etiam ſexta: Phiala verò ſeptima, quæ conſummationis Phiala eſt (ibid. ver. 17. 18.) proinde concurret cum Initio Tubæ ſeptimæ, quæ itidem conſummationis Tuba eſt, cap. 10. ver. 6.

## SYNCHRONISMUS IIII.
Mille Annorum ligati Draconis ſeu Satanę cum Tuba ſeptima, ſeu Intervallo ab Excidio Beſtiæ.

*Arg.* 1. SVb primis ſex Sigillis Draco ſeu Satanas liber fuit & ſolutus; itémq; ſub primis ſex Tubis Sigilli ſeptimi: ergò reſtat, ut Mille Anni ligati Satanæ conjiciantur in Tubam ſeptimam.

Non enim fuiſſe ligatum Satanam ſive Draconem primis ſex Sigillis vicem ſuam adhuc decurrentibus, ex eo liquet, quòd omni iſtoc intervallo colore rufo & ſeptem in-

ſignis capitibus in cœlo dimicavit cum Michaële de puerperio Mulieris, ut ſuo modo demonſtratum fuit, *Synch. II.*

Sed neque primis ſex Tubis ſequentis Sigilli id factum eſt: Nam hoc eſt Intervallum Mulieris in Eremo, & dominantis *Beſtiæ* Decemcornupetæ, ut conſtat ex *Synch. I.* hujus. Sanè Muliere in Eremo agente multum abfuit ut ligatus putaretur Draco, qui à Michaële de cœlo præcipitatus, primò eam abſorpturientem eluvione aquarum *quam ex ore ſuo ejecerat* peſſundare conabatur; deinde, cùm hoc ei ex ſententia non ſucceſſerit (terrâ Flumen abſorbente & Muliere jam in Eremum receptâ) *irâ & furore accenſus, abiit ad gerendum Bellum cum reliquis ex Semine ejus, obſervantibus præcepta Dei, & habentibus Teſtimonium Ieſu*, cap. 12. ver. 13. 15. 17. Nunquid hæc ſunt ligati Satanæ indicia?

Sed de *Beſtia* quoque videamus, & quàm fuit ſub ejus Regno Draco vinctus, audi: Scilicet, *Dedit ei Draco virtutem ſuam, & thronum ſuum, & poteſtatem magnam, & admirans univerſa terra ſecuta eſt Beſtiam, & adoraverunt Draconem qui dedit poteſtatem Beſtiæ* (c. 13. v. 2. 3. 4.) At potuit forſan hæc omnia ex carcere ſuo agere Satanas: Certè occluſo & obſignato non potuit. Sed ut nullus ſit tergiverſationi locus, & liquidò appareat, quàm adhuc fuit Draco ad ea ipſa facinora liber & ſolutus, à quibus in cuſtodiam ſemel datus coercendus dicitur; en alterum ejus Alumnum Pſeudoprophetam Septicipitis Comitem individuum & *Beſtialis* poteſtatis Adminiſtratorem, de quo expreſsè ſcriptum habes, *Qui facit ſigna magna, quibus ſeducit Incolas Terræ per ſigna quæ datum eſt ei facere.* Ecquis jam facilè credet, *Beſtiis* iſtis rerum potientibus, Draconem, hoc eſt, Satanam *fuiſſe vinctum, fuiſſe in Abyſſum conjectum, & obſignatum ſuper eum, ut non ſeduceret Gentes ampliùs*, juxta cap. 20. ver. 2. 3?

Quinetiam ex ipſis Tubis (de medio ſaltem tempore) liberi & ſoluti Diaboli non deeſt argumentum. Quid enim? Annon Rex ille Locuſtarum Tubæ quintæ, qui Ange-

lus Abyſſi cluet, cui nomen Hebraicè *Abaddon*, Græcè verò Ἀπολλύων, quémque τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα, cum qui è cœlo jampridem ceciderat in terram, Ioannes indigitat, ipſiſſimus eſt Draco & Satanas, quem Michael nondum clangentibus Tubis de cœlo in terram deturbaverat? Neque enim in tota Apocalypſi de alio præter ipſum legi memini, *in Terram cecidiſſe*; neq; ſcio an in alium quenquam niſi in iſtum competere poſſint elogia illa *Angeli Abyſſi & Abaddonis*. Vt ut ſit, certè non fuit tunc temporis *ligatus Satanas*, non *puteus Abyſſi* (ut inibi dicitur) *ſuper eum occluſus & obſignatus*; ſed (ut videre eſt cap. 9. 2.) *apertus*, idque adeò, *ut fumus indè aſcenderit, ut Fumus fornacis magnæ, & obſcuratus eſt Sol & Aer à Fumo ejus.*

Denique, quin hæc Draconis ſeu Satanæ in ſeducendis Gentibus libertas ad ipſum uſque Beſtiæ excidium perſeveràrit, ac proinde fuerit ſex primis Tubis omnino coæva, eum dubitare neutiquam poſſe puto, qui ſatis attenderit, quid ab Effuſione Phialæ Sextæ factum legatur: Quòd nimirum, ſeptimâ, hoc eſt, noviſſimâ mox effundendâ, atque ideò ſupremo Beſtiæ fato jam tum inſtante, *Ex ore Draconis* atq; Vicariorum ejus *Beſtiæ & Pſeudoprophetæ, tres Spiritus impuri, Spiritus Dæmoniorum edentes Signa abierint ad Reges terræ & totius Mundi, congregaturi eos ad prælium Magni illius diei Dei omnipotentis*, cap. 16. 13. 14.

Ità Mille Anni ligati Satanæ, ut Gentes ampliùs non ſeduceret, neque ſub primis ſex Sigillis, neque ſub primis ſex Tubis locum habere poſſunt: Ergò relinquendi ſunt Tubæ Septimæ.

*Arg.* 2. Poſteaquàm, Mille Annis abſolutis, Satan de carcere ſuo ad breve tempus ſolutus novos motus concitâſſet, igne cœlitus delapſo conſumptâ, quam collegerat, deceptarum gentium colluvie, ipſe Planus captus & comprehenſus *mitti* dicitur *in Stagnum ignis & Sulphuris* ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, *ubi erat & Beſtia & Pſeudopropheta*. Adverte hic Lector characterem chronicum, quo innuitur

hoc quicquid eſt, de Satana poſt iteratam ſolutionem capto & damnato, id ſuperioris capitis Viſioni de Beſtia & Pſeudopropheta ab eo qui equo albo inſidebat debellatis, captis, & perindè *in Stagnum ignis ardens ſulphure conjectis*, ut narrandi ordine, ità quoque tempore rei geſtæ ſuccedere. Non enim alioquin dictum foret, eò miſſum eſſe Satanam *ubi erat & Beſtia & Pſeudopropheta*, niſi eò jam antè & Beſtia & Pſeudopropheta miſſi fuiſſent.

Nec cordatus quis ad effugium dixerit, hoc capitis XX poſt Mille annos Bellum, non eſſe ab illo ſuperioris capitis diverſum; cùm non tantùm jam allatus character, ſed & omnes utrinque circumſtantiæ refragentur. Partes, Pugna, & modus cædis, illic gladio, hic igne; imò & diſſimilis, ut mox re demonſtratâ pateſcet, Belli utriúſque eventus, illic Satanæ ad tempus duntaxat ligatio, hic verò damnatio ad Ignem æternum.

*Bellum* igitur, quo *Beſtia* & Pſeudopropheta capti mittuntur in Stagnum Ignis, quandoquidē diverſum ſit ab hoc noviſſimo, ad quod eodèm tandem Stagni mittendus Satanas ſtatim à ſolutione ſuâ Gentes concitâſſet; aut intra ipſos Mille annos geſtum fuiſſe neceſſe eſt, aut illis nondum inchoatis. Intra Mille Annos geri non potuit, quia tamdiu Satan *vinctus fuiſſe* dicitur & *occluſus in Abyſſo ut Gentes non ſeduceret ampliùs, donec Mille anni conſummarentur*, cap. 20. verſ. 3. At in Bello, quo de Beſtia, Pſeudoprophetâ & Sociis tandem triumphatum eſt, ſi unquam aliàs, libertimus & ſolutiſſimus fuit ad decipiendum, ut ex iis conſtat, quæ modò ex capite 16 de hujus Belli apparatu allegavimus; quòd nempe ab Effuſione Phialæ ſextæ, cùm jam ſeptima, quâ Beſtia penitus conficitur, in propinquo eſſet ut effunderetur; *Ex ore Draconis, ex ore Beſtiæ, & Pſeudopropheta, tres Spiritus impuri, Spiritus Dæmoniorum edentes Signa abierint ad Reges terræ & totius Mundi, congregatum eos ad Prælium Magni illius Diei Dei omnipotentis.*

Quoniam ergò Mille Annorum ratio hujuſmodi turbas

& motus Satanicos nequaquam admittit; neceſſe eſt ut *Bellum hoc Beſtiale* eoſdem tempore præceſſerit. Atque ità demum Mille Anni alligati Satanæ contemporabunt Intervallo ab excidio *Beſtiæ*; quod erat demonſtrandum.

*Arg.* 3. Denique cùm per eoſdem Mille Annos quibus Satan in cuſtodia detinetur, Chriſtus cum ſuis Regnum illud auguſtum & magnificum regnâſſe dicatur, proindè eiſdem argumentis & notis quibus alterutrius Synchroniſmus ſtabilitur, confirmabitur & alterius. Quòd igitur Regnum illud Chriſti auguſtum cum ſeptima Tuba ineat, ſeu ab excidio *Beſtiæ*, jam eſt, ut oſtendamus.

## Synchronismus V.

### Mille Annorum Regni Chriſti auguſti & Septimæ Tubæ ſeu intervalli ab Excidio Beſtię.

1 REgnum Chriſti Singulare & Auguſtum iterum & ſæpius in Apocalypſi memoratum, déque cujus Adventu Chorus Animalium & Presbyterorum ovantium hymnos & doxologias Deo concinere ſolent, ubique ſuccedit *Beſtiæ* & *Babyloni* devictis & triumphatis. Primò enim illic ubi de hoc Mille Annorum Regno propriè agitur cap. 20. ex numero eorum qui cum Chriſto regnant, ſunt *Qui Beſtiam non adoraverant neque Imaginem ejus, neque acceperant Characterem ejus in frontibus ſuis aut in manibus ſuis.* Annon hæc verba ſatis indicant, hoc Chriſti Regnum Regno *Beſtiæ*, Imagini & Stigmaticis ejus ſucceſſiſſe? Quorſum enim illis Regni Filiis hoc elogium tribueretur quòd *Beſtiam non adoraverant* &c. niſi *Beſtia* jam præceſſiſſet?

2. Idem porrò adhuc magis apparet ex Pæane Presbyterorum & Animalium cantato ad excidium *Babylonis* cap. 19. verſ. 6. Ἀλληλȣ̈ία ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. verſ. 7. *Gaudeamus & exultemus & demus glo-*

*riam ei, quia venerunt Nuptiæ Agni,& Uxor ejus præparavit ſeipſam.* Nam quin idem ſit utrobique Regnum nullus dubito.

3. Sed omnium clariſſimè ex cap. 11. verſ. 15.16 &c. ubi ad ſeptimæ Tubæ clangorem, Teſtium diebus, Beſtiæque & Gentium menſibus decurſis, in cœlo acclamatum eſt, *Facta ſunt Regna hujus Mundi Domini Noſtri & Chriſti ejus, & regnabit in ſecula ſeculorum. Et viginti quatuor Seniores in conſpectu Dei ſedentes in thronis ſuis, ceciderunt in facies ſuas, & adoraverunt Deum, dicentes, Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, qui eras, & qui venturus es; quia accepiſti potentiam tuam magnam, & Regnum inieris.*

Hæc eſt illa *conſummatio Myſterii Dei per Prophetas evangelizati,* quam ſub ſeptimæ Tubæ clangorem Angelus ſuprà, cap. 10. futuram prædixerat; quando nec Beſtiæ Menſes, nec Teſtium lugentium Dies, neque omnino aliquid de Periodo *temporis temporum, & dimidii temporis* ſupererit ampliùs, verſ. 6. 7. Planè juxta quod Danieli prædictum fuit, cap. 7. verſ. 25. 26. 27. & antè, de Dominatu Chriſti Oecumenico, ſeu Regno Sanctorum poſt eadem *Tempora* futuro. Item quod cap. 12. verſ. 7. ubi idem, qui hic apud Ioannem, Angelus, eodem certè geſtu, ritu, iiſdémq; ferè (quod ſummè notandum eſt) jurisjurandi verbis aſſeveràſſe legitur, Finito demum intervallo iſto *Temporis, Temporum, & dimidii Temporis*, *Diſperſionem Populi ſancti,* cúmque eà ſimul *Noviſſimum* illud mirabilium conſummatum iri.

Annon hæc sunt Tempora illa gentium Luc. 21. v. 24?

Qui ulteriorem confirmationem hic deſiderat, etiam ſuperioris Synchroniſmi Characteres adhibeat: nam mutuas, ut dixi, præſtant operas.

Synchronismus.

## Synchroniſmus VI.

### Novæ Hieruſalem Agni Sponſæ cum Septima Tuba ſeu Intervallo ab Excidio Beſtiæ

1 NVptiæ Agni & Regnum illud auguſtum Domini Dei omnipotentis ambo ineunt ab Excidio Babylonis, unde init Tuba ſeptima. Conſtat ex Hymno Presbyterorum & Animalium quem in ſuperiori Synchroniſmo laudavimus, ex cap. 19. v. 6. 7. *Halleluia, quoniam Regnum iniit Dominus Deus noſter omnipotens. Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei, quia venerunt Nuptiæ Agni, & Vxor ejus præparavit ſeipſam.* At *Nova Ieruſalem* eſt *Sponſa illa Agni ornata & parata viro ſuo*, cap. 21. ver. 2. *Et civitatem ſanctam* (inquit) *Novam Ieruſalem vidi deſcendentem à Deo de cœlo ſicut Sponſam ornatam viro ſuo:* & ver. 9. *Veni, & oſtendam tibi Sponſam Vxorem Agni*, &c. Ergò & illa inibit & contemporabit Tubæ ſeptimæ.

2. Nova Ieruſalem eſt *Civitas Dilecta*; at Dilecta illa Civitas, ſtatim atque finiuntur Mille anni, à noviſſimis illis Satanæ tunc laxati copiis circumvallari dicitur, cap. 20. v. 8. *Et circuierunt Caſtra Sanctorum & Civitatem Dilectam:* ergò jam antè extitiſſe eam oportuit, dum adhuc Satan ligaretur. Hiſce duobus Argumentis, ſive confirmandis, ſive illuſtrandis, & ornandis, duo alia viſum eſt adjungere.

3. Effuſâ Phialâ ſeptimâ, quâ prorſus conficitur & aboletur Beſtia, *prodiit vox magna è Throno dicens* ΓΕΓΟΝΕ, cap. 16. v. 17. Itidem, *Is qui inſidebat Throno dicit Ioanni* ſpectanti Novam Ieruſalem è cœlo deſcendentem, (cap. 21. ver. 5. 6.) *Ecce nova facio omnia* ΓΕΓΟΝΕ--- *Ego ſum* Α & Ω, *Initium & Finis:* ergò Nova Ieruſalem Sponſa incipit ab ultimo termino Phialarum ΓΕΓΟΝΕ, jam extinctâ Meretrice; atque ità contemporat Intervallo ab Excidio Beſtiæ.

4. Vnus ex Angelis Phialarum (cap. 17.) oſtendit Io-

anni

anni Iudicium Meretricis, utpote dum Phialæ effunderentur, & ab illarum ſaltem unà peragendum. Idémq; Phialarum Angelus, cap. 21. v. 9. monſtrat eidem Ioanni *Sponſam Agni (Civitatem magnam Sanctam Ieruſalem)* utpotè Phialis jam defunctis, hoc eſt, Beſtià Babylonéq; extinctis, conſpicuam futuram.

## Synchronismus VII.

Turbæ Palmiferæ innumerabilium ovantium ex omnibus gentibus, tribubus, populisq; & linguis, cap. 7. v. 9. cum
Tubâ ſeptimâ ſeu Intervallo ab Excidio Beſtiæ.

1. TVrba Palmifera proximè ſuccedit Cœtui CXLIIII M Obſignatorum: Cœtus autem iſte (ex oppoſita Beſtiæ cui contemporavit, ut ratione ſic duratione metiendus) cum Beſtia quoque Periodum ſuam complevit (*Synch. 4. Part. I.*) Ergò Turba Palmifera utrumque conſequitur; ac proinde cadet in Tubam ſeptimam, quod eſt Intervallum ab excidio Beſtiæ.

2. Turba Palmifera ſunt Cives Novæ Ieruſalem: de ambobus enim dicitur, quòd *non eſurient neq; ſitient ampliùs, &c.* quòd *Agnus paſcet eos, & ducet eos ad vivos fontes aquarum*; quódq; *abſterſurus ſit Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.* Iam Nova Ieruſalem contemporavit Tubæ ſeptimæ; ergò & Turba Palmifera.

## Epocha Apocalypſeos.

EPocha Apocalypſeos, quà de futuris Vaticinium eſt, ſive eam initio Chriſtianiſmi ſtatueris, ſive in Excidio

Politiæ & Eccleſiæ Iudaicæ, ſive in eo temporis momento quo Revelatio Ioanni facta eſt, ſeu quomodocunque ſtatuatur, (nolo enim Interpretem agere, inſtituti mei memor) quin indè Sigillorum, quod ad res inibi gerendas, Initium deducendum ſit, dubitaturum arbitror neminem. Sed & ab eadem Epocha arceſſendum eſſe ſecundæ quoque Prophetiæ ſeu Βιβλιδαρίῳ Initium, ſi cui ipſa contextûs verba de Prophetia repetenda, & quæ præterea diſſeruimus ſuprà, ad *Synch.6. Part.I.* & in veſtibulo *Part. II.* non ſatis perſuaſerint, is vel Synchroniſmi neceſſitate eò tandem adigetur, ſi juxta jam factas ἀποδείξεις ſingulas prophetias ordine & loco ſuo diſponere tentaverit.

## Clauſula Synchroniſmorum & Apocalypſeos.

MIlle annos Regni & damnationem Satanæ excipit Vniverſalis reſurrectio mortuorum, & Iudicium ultimum cum Gehenna, cap.20. à verſ.11. ad finem.

Novam Ieruſalem deſcriptam cap. 21. excipit Paradiſus, quam ſcilicet Edenis inſtar hinc atque hinc ambit Fluvius in medio habentem Arborem vitæ (.i. immortalitatis;) ſic enim capio verba cap.22. 2. Τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ſcilicet, τῆς πλατείας, ὃς ἐν μέσῳ ξύλον ζωῆς. Atque hic Finis Seculi & Apocalypſeos.

QVod ſupereſt, Lector, en tibi Ordinem & Seriem juxta Res gerendas omnium in Apocalypſi Vaticiniorum in iſtoc Schemate ad oculum delineatam, & uno intuitu ſpectandam; quod ad amuſſim Synchroniſmorum jam demonſtratorum in meum, & (ſi patiaris) in tuum conſtruxi uſum. Retegat Deus oculos mentis utriuſque noſtrûm, ut intueamur mirabilia ejus. *AMEN.*

# COROLLARIUM
## de uſu Clavis.

1 EX jam dictis conſtare arbitror, Apocalypſin juxta literam tantummodo ſpectatam, ac ſi nuda quædam eſſet rerum geſtarum Hiſtoria, non item Vaticinium myſticis allegoriis & typis involutum; ſignis tamen & characteribus ejuſmodi à Spiritu ſancto per totam narrationem inſertis inſtructam eſſe, ut indè legitima Viſionum omnium, juxta Res ſuo quáſque tempore gerendas, Series, Ordo, Synchroniſmi, erui, componi, & demonſtrari poſſint abſque Interpretationis ullius datæ Hypotheſi aut adminiculo.

2. Tum præterea, prout in Hiſtoriis fieri conſuevit, ut res plures diverſæque à pluribus & diverſis ſimul eodémque tempore geſtæ, ſimul tamen narrari nequeant, ſed ſeorſim & deinceps; ità quoque in Prophetiis iſtis & Viſionibus rerum gerendarum (utut ordine longè commodiſſimo ſapientiſſimóque patefactis) uſuvenire: ut omnino fruſtra ſint qui Apocalypſin ità interpretatum eunt, quaſi eventus eodem ubique ordine & ſerie ſibi invicem ſuccederent, quo Viſiones.

3. Viſionum enimvero Apocalypticarum mentem feliciter indagaturo, principiò earum ad ſe invicem juxta res gerendas Series & Connexio ex memoratis characteribus & notis perveſtigata atque intrinſecis argumentis demonſtrata, conſtituenda eſt tanquam omnis ſolidæ & legitimæ interpretationis Baſis & Fundamentum. Non enim (quod à plurimis perperam factum cernimus) ad Interpretantis arbitrium, pro qualicunque Interpretationis concinnitate, Ordo ipſe conformandus eſt; ſed ad jam præſtructam per Synchroniſmorum characteres Ordinis hujus chronici

Ideam omnis Interpretatio, quaſi ad Normam & perpendiculum, exigenda.

4. Abſque hujuſmodi enim fundamento, vix eſt, ut ex Apocalypſi quidquam eruas, quod Interpretationis & applicationis ſuæ ſolidè fidem faciat, quódque authoritate divina, ſed mendicatis principiis & puris putis conjecturis nitatur humanis. Contrà verò admiſſo, cùm jam temporis ordiníſque Septa licenter & pro libitu vagari Applicationem non permiſerint; illico tot variantium, imò & pugnantium Interpretamentorum multivia maximam partem ſublata miraberis; paucis omninò, in quibus adhuc mens, de generali ſaltem applicatione, anceps hæreat, iíſque minoris ferè momenti differentiis relictis: Adeò ut ex hoc libro deinceps, perinde atque ex reliquis Novi Teſtamenti libris, argumenta peti poſſint, in re etiam Prophetica, de interpretamento ſecura, quibúſque tanquam Spiritus ſancti oraculis, non humani duntaxat ingenii inventis, fides acquieſcat.

5. Talem tibi, Lector, Clavem, imò Compaſſum, ſi fortè mavis, Apocalypticum, pro ea quam mihi indigno peccatori Deus bonus & benignus in hiſce myſteriis indulſit intelligentiæ menſuram, in iſtis Synchroniſmis pro virili demonſtro, & adjuncto Schemate brevi faciliſque compendio ſpectandum propono. In quo (ne uſum ejus adhuc fortè ignores) ſi modò de præcipui alicujus Vaticinii ſenſu ejúſque temporibus impletis ſemel tibi conſtiterit; Methodum deinceps ſignatam habes, quà ex Synchroniſmorum atque Ordinis filo reliquarum Viſionum mentem perveſtigare imò & demonſtrare poteris. Siquidem quæ iſti tuo Vaticinio jam, ut dixi, cognito, cætera contemporaverint Vaticinia; iiſdem proculdubiò temporibus ſunt applicanda: quæ autem præcedunt, nonniſi de præcedaneis; quæ ſuccedunt, pariter de ſuccedaneis Eventibus ſunt interpretanda.

6. Et ne fortè dubites, an uſquam in Apocalypſi ex omnibus illic Viſionibus ullam reperire ſit ejuſmodi, in quâ, eo

quo

quo dixi modo, pedem tutò figas, undéque, tanquam ex Statione aliqua aut Specula reliquam dimetiaris Apocalypſin: ecce huic quoque rei à Spiritu ſancto ſapientiſſimo conſilio proſpectum *Illuſtri illa Viſione de Magna Meretrice*, quam nimirum unicam & ſolam omnium Viſionum Angelus præter morem ſuum interpretatur Ioanni: Quorſum autem, niſi ut per eam ad reliquas alioquin inacceſſas tanquam per Ianuam aperiatur aditus? Quid vis amplius! Hàc igitur, invocato Patre luminum, intrato; ingreſſus ad cætera reſeranda Clavem adhibeto. Experire, expertus fateberis, admirabilem eſſe hanc Prophetiam, quâcum, re penitiùs introſpectâ, nulla Veteris Teſtamenti (ſic decuit Evangelium) ne quidem ipſius Danielis, aut ſingulari patefactionis artificio, aut interpretationis, viâ & ratione eruendæ, certitudine ſit conferenda.

Id extremum te volo, Lector qui in hæc incideris, ut ſi mihi *aſſidenti quid* fortè *revelatum eſſe* perſpexeris, aut tibi ipſi aut aliis ad hæc myſteria profuturum; id totum Dei in me miſericordiæ acceptum referas, cui & ego ob tantillum ſapientiæ ejus radiolum grates perſolvere nunquam deſinam: ſin quid aberratum ſit, id ſolum meum eſſe memineris, hominis quantillarum virium, & nullatenus ad hæc (quod probè mihi conſcius ſum) ex meipſo idonei.

Benedictio, honor, & gloria Ei qui inſidet Throno, & Agno, in ſecula ſeculorum.